

земно-то. Тя е, коя-то освѣтлява земны-ты нѣчта и
 коя-то гы прѣминува въ духовно естество.

10. Хубость-та е една майка на нѣравствен-
 ность-тѣ и една освѣтителница на вѣроисповѣда-
 ніе-то. Тя е освободила челоувѣка отъ гнѣсно-то
 състояніе на нечувствителны-ты звѣрове, и го е
 възвысила на высокъ стѣпень на челоувѣщинѣ-тѣ.

11. За това хубаво-то нека ти бѣде достоу-
 ваваемо, гдѣ-то и да ся намѣре, или въ свѣтло-то
 естество, или въ пріятность-тѣ на челоувѣческо-то
 искусство.

12. Не обличявай юношя-та, ако отбѣгва дивы-
 ты игры на младость-тѣ и търси да ся показва по
 угодливъ чрѣзъ по високо приличіе.

13. Не обличявай цвѣтѣщѣ-тѣ дѣвицѣ, ако ся
 стареае чрѣзъ по прилѣжно облекло или чрѣзъ по
 гыздавѣ и избраннѣ кичливость да увисочи естест-
 веннѣ-тѣ си привлекателность.

14. Не прѣзирай искусныя, кой-то знае да
 украси обиталище-то ти, или чрѣзъ сладкыя си гласъ
 съживява чувствуванія-та ти; нито живописеца, кой-
 то искусно подражая свѣтлость-тѣ на цвѣтила-та;
 нито идолотвореца, кой-то искусно оприличява бла-
 городны-ты образы на естество-то; нито стихотво-
 реца, кой-то съ красны-ты изображенія на языка
 изображая живость-тѣ на душѣ-тѣ; нито остроум-
 ныя и многохытрыя театричяскый факторъ, кой-то
 прѣлѣстително прѣдставлява прѣдъ наши-ты очи
 страсти-ты, глупости-ты и великодушія-та на чело-
 вѣцы-ты.

15. Чрѣзъ възвышеніе-то на благородны-ты
 искусства ся възвышява и само-то вѣроисповѣданіе,
 и благочестіе-то на смъртны-ты къмъ Вѣчнаго.